

Artık Uyanmalıyım

– Şiirle.ŞAIRİ · 27 Mart 2015

ARTIK UYANMALIYIM

Bu gece anılarım gecenin iç cebinde
Yelkovan bir kuyuda akrep derin bir inde.

Güne güneş doğmadan bozmalıyım bu akti
Sabahı bekliyorum gecenin zifır vakti.
Yara almadan ölmek bu ama dayanmalı
Şafağı görene dek kızıla boyanmalı.
Duygularım çarpıyor buğulu pencereye
Usulca giriyorum paslanmış cendereye.
İsyan vurmuş dudakla haykırırken dünlere
Tutanak tutuyorum geçmişteki günlere.

Gözyaşım eşlik etsin yağmurların göçüne
Gölgemi saklıyorum aynaların içine.
Tam karşımda eşkalim duruyor bir put gibi
Gözlerim karanlıkta parlıyor yakut gibi.
Ne kadar zor geliyor cana canı istemek
Yaklaştıkça bir adım uzaklaşmak bu demek.
Alacak defterinde pişmanlık çetelesi
Sökülüyor yavaşça hislerimin telesı.

Bıraktığı son resim dururken avucumda
Kendimi aklıyorum günahımla suçumda.
Beden hicran yorgunu sol yanımdaysa sızı
Gülüşümü çalıyor düşlerimin hırsızısı.
Duymayan kulakların sağırılığı var hala
Üzerimde sevdanın ağırlığı var hala.
Koca koca binalar yıkılıyor üstüme
Ve hala yarımım ben varmak imkansız tüme.

Düşünce sağnağında hüznüm diyorken eğil
Göğsümü yokluyorum kalbim yerinde değil.
Bu gece anılarım gecenin iç cebinde

Yelkovan bir kuyuda akrep derin bir inde.
Neden geçmiyor zaman ve neden korkuyorum
Baş aşağı bir aşkın dalından sarkıyorum.
Küle dönüşmek için ne kadar yanmalıyım
Uyandırın ne olur, artık uyanmalıyım!

ELİF KESKİN KARABULUT..../ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
27 KASIM 2008